

## रूहे-गुलाबको विशेषता

आज बागवान आफ्ना रूहे-गुलाब बच्चाहरूलाई देखिरहनुभएको छ । चारै तर्फका रूहे गुलाब बच्चा बापदादाको सम्मुख छौ । साकारमा चाहे जहाँ पनि बसेका छौ (आज आधा भाइ-बहिनी तल सानो हलमा मुरली सुनिरहेका छन्) तर बापदादा उनीहरूलाई पनि आफ्नो आँखाको अगाडि नै देखिरहनु भएको छ । अहिले पनि बापदादा बच्चाहरूको संकल्पलाई सुनिरहनुभएको छ । सबैले सम्मुख मुरली सुन्न चाहन्छन् तर तल भए तापनि बापदादा बच्चालाई अगाडि देखिरहनुभएको छ । हरेक रूहे गुलाबको सुगन्ध बापदादाको पास आइरहेको छ । छन् त सबै नम्बरवार तर यस समय सबै एक बाबा, दोस्रो न कोही । यसै रूहानी सुगन्धमा नम्बरवन स्थितिमा छन् यसैले रूहानी सुगन्ध वतनसम्म पनि पुगिरहेको छ । रूहानी सुगन्धको विशेषता जान्दछौ ? कुन आधारमा रूहानी सुगन्ध सदाकाल एकरस र टाढा-टाढा सम्म फैलिन्छ अर्थात् प्रभाव पार्छ ? यसको मूल आधार हो रूहानी वृत्ति । सदा वृत्तिमा रहोस्— रूहले रूहलाई देखिरहेको छु, आत्माले नै बोलिरहेको छ । आत्माले नै अलग-अलग आफ्नो पार्ट खेलिरहेको छ । म रूह हुँ, सदा सुप्रिम रूहको छत्रछायाँमा चलिरहेको छु । म रूह हुँ— हर संकल्प पनि सुप्रिम रूहको श्रीमतको विना चलन सक्दैन । म रूहलाई गराउनेवाला सुप्रिम रूह हुनुहुन्छ । गराउनेवालाको आधारमा म निमित्त गर्नेवाला हुँ । म गर्नेवाला, उहाँ गराउनेवाला हुनुहुन्छ । उहाँले चलाइरहनुभएको छ, म चलिरहेको छु । हर डाइरेक्शनमा म रूहको लागि संकल्प, बोली र कर्ममा सदा हजुर हाजिर हुनुहुन्छ त्यसैले हजुरको अगाडि सदा म रूहको जी हजुर छ । सदा रूह र सुप्रिम रूह कम्बाइण्ड हुँ । सुप्रिम रूह म रूहको विना रहन सक्नु हुन्न र म पनि सुप्रिम रूहको विना अलग हुन सकिदैन । यसरी हर सेकेण्ड हजुरलाई हाजिर अनुभव गर्नेवाला सदा रूहानी सुगन्धमा अविनाशी र एकरस रहन्छन् । यो हो नम्बरवन सुगन्धित रूहे गुलाबको विशेषता ।

यस्ताको दृष्टिमा पनि सदा सुप्रिम रूह समाहित भएको हुन्छ । ऊ बाबाको दृष्टिमा र बाबा उनको दृष्टिमा समाहित भएका हुन्छन् । यस्ता रूहे गुलाबलाई देह वा देहको दुनियाँ वा पुरानो देहको दुनियाँको वस्तु, व्यक्ति देखेर पनि देखिँदैन । देहद्वारा बोलिरहेको छु तर देख्छ रूहलाई नै, बोल्छ रूहबाट नै किनकि उनको आँखाको दुनियाँमा सदा रूहानी दुनियाँ हुन्छ । फरिश्ताहरूको दुनियाँ हुन्छ । देवताहरूको दुनियाँ हुन्छ । सदा रूहानी सेवामा रहन्छन् । दिन होस् वा रात होस् तर उनको लागि सदा रूहानी सेवा हुन्छ । यस्ता रूहे गुलाबको सदा रूहानी भावना रहन्छ— सर्व रूहहरू हामी समान वर्साको अधिकारी बनून् । परवश आत्माहरूलाई बाबाद्वारा प्राप्त भएका शक्तिहरूको सहयोग दिएर उनीहरूलाई पनि अनुभव गराऊँ । कसैको पनि कमजोरी र कमीलाई देख्नु छैन । आफूले धारण गरेका गुणहरूको, शक्तिहरूको सहयोग दिनेवाला दाता बन्नु छ । ब्राह्मण परिवारको लागि सहयोगी, अन्य आत्माहरूको लागि महादानी । यो यस्तो हो, यो भावना होइन, तर यसलाई पनि बाबा समान बनाऊँ, यो शुभ-भावना । साथ-साथै यही श्रेष्ठ कामना । यी सर्व आत्माहरू कंगाल, दुःखी, अशान्तबाट सदा शान्त, सुख-रूप मालामाल बनून् । सदा स्मृतिमा एकै धुन हुन्छ— विश्व परिवर्तन छिटो भन्दा छिटो कसरी हुन सक्छ । यसलाई भनिन्छ रूहे गुलाब ।

आज महाराष्ट्रको टर्न छ । महाराष्ट्रले सदा एकै महा शब्दलाई सदा राखे भने सबै महान् अर्थात् नम्बरवन बन्छन् । महाराष्ट्र वालाहरूको के लक्ष्य छ ? महान् बन्ने । स्वलाई पनि महान् बनाउनु छ ।

२०७३ जेठ ०२ आइतबार १५-०५-२०१६ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज १३.०४.८१ मधुबन

विश्वलाई पनि महान् बनाउनु छ । यही सदा स्मृतिमा रहन्छ हैन ? र, कर्नाटक सदा नाटकमा हीरो पार्ट खेल्नेवाला हुन् । बन्नु पनि हीरो छ, बनाउनु पनि हीरो छ । आन्ध्रा अर्थात् अँध्यारो मेटाउनेवाला । सबै प्रकारको अँध्यारो । आन्ध्रामा गरिबीको अन्धकार पनि ज्यादै छ । गरिबीलाई मेटाएर सर्वलाई सम्पन्न बनाउनु छ । आन्ध्रा विश्वलाई सदा धनवान बनाउनेवाला हुन् । न तनको गरिबी, न धनको गरिबी, न मनको शक्तिको गरिबी । तन-मन-धन तीनै गरिबीलाई मेटाउने । यस अन्धकारलाई मेटाएर सदा प्रकाश ल्याउने । आन्ध्रा निवासी भए मास्टर ज्ञान सूर्य । मद्रास अर्थात् सदा रासमा मगन रहने । संस्कार मिलनको पनि रास, खुशीको पनि रास । र, फेरि स्थूलमा पनि रास गर्नेवाला । मद, मगनलाई पनि भनिन्छ । सदा यसै रासमा मगन रहनेवाला । बुझ्यौ सबैको कर्तव्य के हो ? अब त सबैसँग मिलेँ नि । मिल्नु अर्थात् लिनु । लियौ हैन ? आखिर त नयन मिलनसम्म पुग्नु छ । बापदादाको लागि तल वा माथि बसेका सबै भी.आई.पी. हुन् ।

**टिचर्सको साथ-** बापदादा सर्व निमित्त बनेका सेवाधारीहरूलाई कुन रूपमा देख्न चाहनुहुन्छ ? यो जान्दछौ ? बापदादा सर्व सेवाधारीहरूलाई सदा आफू समान, जसरी बाबा कर्तव्यको कारण अवतरित हुनुहुन्छ, त्यसैगरी हर सेवाधारी सेवाप्रति अवतरित हुने सबै अवतार बन । एक अवतार ड्रामा अनुसार सृष्टिमा आउँछ भने कति परिवर्तन गरिदिन्छ । ऊ पनि आत्मिक शक्तिवाला र यी यतिका परमात्म शक्ति स्वरूप चारै तर्फ अवतार अवतरित भए भने के हुन जान्छ ? सहज परिवर्तन हुन जान्छ । जसरी बाबाले लोन लिनु हुन्छ, बन्धनमा आउनु हुन्छ । जहिले चाहनुहुन्छ आउनुहुन्छ, जहिले चाहनु हुन्छ जानुहुन्छ, निर्बन्धन हुनुहुन्छ । त्यसैगरी सबै सेवाधारी शरीरको संस्कारको, स्वभावको बन्धनहरूबाट मुक्त, जब चाह्यो जसरी चाह्यो त्यस्तो संस्कार आफ्नो बनाउन सकियोस् । जसरी देहलाई चलाउन चाह्यो त्यसरी चलाउन सकियोस् । जस्तो स्वभाव बनाउन चाह्यो त्यस्तो बनाउन सकियोस् । यस्तो होइन- मेरो स्वभाव नै यस्तो छ- के गरूँ । मेरो संस्कार, मेरो बन्धन यस्तो छ ! तर यस्तो निर्बन्धन बन, जसरी बाबा निर्बन्धन हुनुहुन्छ । कसैले सोच्दछन्- हामी त जन्म-मरणको चक्रको कारण शरीरको बन्धनमा छौं, तर यो बन्धन हो र ! अब त शरीर तिम्रो हुँदै होइन । फेरि बन्धन तिम्रो कहाँबाट आयो ! जब मरजीवा बन्थौ भने शरीर कसको भयो ? तन-मन-धन तीनै अर्पण गरेका छौ या केवल दुईलाई अर्पण गर्नु, एकलाई होइन । जब मेरो तन नै होइन, मेरो मन नै होइन भने बन्धन हुन सक्छ ? यो पनि कमजोरीको बोल हो- के गरूँ जन्म-जन्मको संस्कार छ, शरीरको हिसाब-किताब छ । तर अब पुरानो जन्मको पुरानो खाता संगमयुगमा समाप्त भयो । नयाँ शुरू गर्नु । अब उस तर्फको पुरानो रजिस्टर समाप्त भयो । नयाँ शुरू गर्नु । अब उस तर्फको पुरानो रजिस्टर समाप्त भयो या अहिलेसम्म सम्हालेर राखेका छौ ? खतम गरेका छैनौ र ! बुझ्यौ, बापदादा के देख्न चाहनु हुन्छ ?

यतिका सबै अवतार प्रकट भयौ भने त सृष्टिमा हलचल मचिन्छ । अवतार अर्थात् माथिबाट आउने आत्मा । मूलवतनको स्थितिमा स्थित भएर माथिबाट तल आऊ । तलबाट माथि नजाऊ । हौ नै परमधाम निवासी आत्मा, सतोप्रधान आत्मा । आफ्नो आदि अनादि स्वरूपमा बस । अन्त्यको स्मृतिमा होइन, अनादि आदिमा रहने गर । फेरि के हुन्छौ ? स्वयं पनि निर्बन्धन र जसको सेवाको निमित्त बनेका छौ, उनीहरू पनि निर्बन्धन हुन्छन् । नत्र उनीहरू पनि कुनै न कुनै बन्धनमा बाँधिन पुग्छन् ।

स्वयंलाई निर्बन्धन अवतरित आत्मा सम्भेर कर्म गन्यौ भने अरूले पनि तिमीलाई अनुसरण गर्नेछन् । जसरी साकार बाबालाई देख्यौ, के याद रह्यो ? बाबाको साथ म पनि कर्मातीत स्थितिमा हुँ या दैवी बचपन रूपमा । अनादि, आदि रूप सदा स्मृतिमा रह्यो भने फलो फादर हुन्छ । टिचर्ससँग सन्तुष्ट छौ भनेर सोध्नुपर्ने आवश्यकता नै छैन । टिचरहरूसँग सोध्नु अर्थात् टिचर्सको अपमान गर्नु जस्तो हुन्छ यसैले बापदादा अपमान त गर्न सक्नु हुन्न । बाबा समान निमित्त हो । निमित्तको अर्थ नै हो सदा गर्ने-गराउनेवालाको स्मृति स्वरूप । यही स्मृति समर्थ स्मृति हो । गर्नेवाला हुँ तर गर्ने-गराउनेवालाको आधारमा गर्नेवाला हुँ । निमित्त हुँ तर निमित्त बनाउनेलाई बिर्सिनु छैन । मैपन होइन, सदा बापदादा नै मुखमा, मनमा, कर्ममा रहोस्— यही पाठ पक्का छ हैन !

### पार्टीहरूको साथः—

१) अमृतबेला देखि लिएर रातीसम्म जति पनि बाबाले श्रेष्ठ मत दिनुभएको छ, त्यसै मत अनुसार सारा दिनचर्या व्यतीत गर्छौ ? उठ्ने कसरी, चल्ने कसरी, खाने कसरी, कार्य व्यवहार कसरी गर्ने, सबैको लागि श्रेष्ठ मत मिलेको छ । त्यसै श्रेष्ठ मतको प्रमाण हरेक कार्य गर्छौ ?

हरेक कर्म गर्दा आफ्नो स्थिति श्रेष्ठ रहोस्— त्यसको लागि कुनचाहिँ एक शब्द सदा स्मृतिमा राख्नु छ ? ट्रस्टी । यदि कर्म गर्दा ट्रस्टीपनको स्मृति रह्यो भने स्थिति श्रेष्ठ बन्छ किनकि ट्रस्टी बनेर चल्नाले सारा बोझ बाबामा जान्छ । तिमी सदा डबल लाइट बन्छौ । डबल लाइट हुनाले हाई जम्प दिन सक्छौ । यदि गृहस्थी सम्झ्यौ भने पुच्छर जोडिन्छ । सारा बोझ आफैं माथि आउँछ । बोझ वालाले छलांग लगाउन सक्दैन । भन् श्वास स्वाँ स्वाँ हुन्छ । ट्रस्टी सम्झनाले स्थिति सदा उच्च रहन्छ । त्यसैले सदा ट्रस्टी भएर रहने श्रेष्ठ मतलाई स्मृतिमा राख ।

२) बापदादाद्वारा सबै बच्चाहरूलाई कुनचाहिँ नम्बरवन श्रीमत मिलेको छ ? नम्बरवन श्रीमत हो— आफूलाई आत्मा सम्भ र आत्मा सम्भेर बाबालाई याद गर । केवल आत्मा सम्भनाले पनि बाबाको शक्ति मिल्दैन । याद नटिक्नुको कारण नै हो— आत्मा सम्भेर याद गर्दैनौ । आत्माको सट्टा आफूलाई साधारण शरीरधारी सम्भेर याद गर्छौ त्यसैले याद टिक्दैन । त्यसै पनि कुनै दुई चीजलाई जब जोडिन्छ भने पहिला समान बनाउँछन् । त्यसरी नै आत्मा सम्भेर याद गन्यौ भने याद सहज हुन्छ किनकि समान भयौ नि । यो पहिलो श्रीमत नै प्राक्टिकलमा सदा ल्याउँदै गर । यही मुख्य फाउण्डेशन हो । यदि फाउण्डेशन कच्चा भयो भने अगाडि चढ्ती कला हुन सक्दैन । अहिले भर्खरै चढ्ती कला, अहिले भर्खरै तल आउँछौ । घरको पनि जग यदि पक्का छैन भने चिरा पर्न जान्छ या गिर्छ । त्यसरी नै यदि यो आधार मजबुत छैन भने मायाले तल झारिदिन्छ यसैले आधार सदा पक्का । सहज कुरा माथि पनि घरी-घरी अटेन्शन । यदि अटेन्शन दिँदैनौ भने सहज कुरा पनि मुश्किल हुन जान्छ ।

३) सदा यो नशा रहन्छ— हामी नै कल्प-कल्पका अधिकारी आत्माहरू हौं । हामी नै थियौं, हामी नै हौं । हामी नै कल्प-कल्प हुन्छौं । कल्प पहिलाको दृश्य यसरी नै स्पष्ट स्मृतिमा आउँछ । आज ब्राह्मण छौं भोलि देवता बन्छौं । हामी नै देवता थियौं— यो नशा रहन्छ ? हम सो, सो हम यो मन्त्र सदा याद रहन्छ ? यसै एक नशामा रह्यौ भने जसरी नशामा सबै कुरा बिर्सिन्छ, संसार नै बिर्सिन्छ । यसैगरी यस स्मृतिमा रहनाले यो पुरानो दुनियाँ सहजै भुलिन्छ । यस्तो आफ्नो अवस्था अनुभव गर्छौ ? सदा चेक गर— आज ब्राह्मण भोलि देवता, यो कति समय नशा रह्यो । जब व्यवहारमा जान्छौ तापनि यो

२०७३ जेठ ०२ आइतबार १५-०५-२०१६ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज १३.०४.८१ मधुबन

नशा कायम रहन्छ या हल्का हुन जान्छ ? जो जस्तो हुन्छ उसलाई त्यो याद रहन्छ । जस्तै राष्ट्रपति हुन्छ, उनले कुनै पनि काम गर्दा म राष्ट्रपति हुँ, यो बिसिदैँनन् । तिमीले पनि सदा आफ्नो पोजिशन याद राख । यसबाट सदा खुशी रहन्छ । नशा रहन्छ । सदा नशा चढिरहोस् । हामी नै देवता बन्छौं । अहिले पनि ब्राह्मण चोटी हो । ब्राह्मण त देवता भन्दा पनि उच्च हुन् । यस नशालाई माया जति पनि तोड्ने कोसिस गरोस् तर तोड्न नसकोस् । माया तब आउँछ, जब एकलो गराउँछ । बाबासँग अलग गराइदिन्छ । डाकूले पनि एकलो बनाएर फेरि आक्रमण गर्छ नि । यसैले सदा कम्बाइण्ड रहने गर । कहिल्यै पनि एकलो नबन । म र मेरो बाबा, यसै स्मृतिमा कम्बाइण्ड रहने गर ।

४) सबैले आफूलाई महान् भाग्यशाली सम्झन्छौ, हैन ? हेर कति ठूलो भाग्य छ, वरदान भूमिमा वरदानहरूबाट भोली भर्नको लागि आइपुगेका छौ । यस्तो भाग्य विश्वमा कति थोरै आत्माहरूको छ । करोडौंमा कोही र कोहीमा पनि कोही । यो खुशी सदा राख— जो सुन्थ्यौ, वर्णन गर्थ्यौ, करोडौंमा कोही, कोहीमा पनि कोही आत्मा, ती हामी नै हौं । यति खुशी छ ? सदा यसै खुशीमा नाँचिराख— वाह मेरो भाग्य ! यही गीत गाइराख र यसै गीत सँगै खुशीमा नाँच्दै राख । यो गीत गाउन त आउँछ नि— वाह रे मेरो भाग्य र वाह मेरो बाबा ! वाह ड्रामा वाह, यो गीत गाउँदै गर । धेरै लक्की हो । बाबा त सदा हर बच्चालाई लभ्ली बच्चा नै भन्नुहुन्छ । लभ्ली पनि हो, लकीएस्ट पनि हो । कहिल्यै आफूलाई साधारण नसम्झ, धेरै श्रेष्ठ हो । भगवान् तिम्रो बन्नु भयो भने अरू के चाहियो ! जब बीजलाई आफ्नो बनाइदियो भने वृक्ष त आइ नै हाल्यो नि । सदा यसै खुशीमा रहने गर । तिम्रो खुशीलाई देखेर अरू पनि खुशीमा नाँच्दै रहन्छन् । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

**वरदान:-** आफ्नो स्व-स्वरूप र स्वदेशको स्वमानमा स्थित रहने मास्टर मुक्तिदाता भव

आजकलको वातावरणमा हर आत्मा कुनै न कुनै कुराको बन्धनको वशमा छन् । कोही तनको दुःखको वशीभूत छन्, कोही सम्बन्धको, कोही इच्छाहरूको, कोही आफ्नो दुःखी संस्कार-स्वभावको, कोही प्रभु प्राप्ति नमिल्नुको कारण, पुकार्ने चिल्लाउनेको दुःखको वशीभूत... यस्ता दुःख-अशान्तिको वशमा भएका आत्माहरूले आफूलाई मुक्त गर्न चाहन्छन् । त्यसैले उनीहरूलाई दुःखमय जीवनबाट मुक्ति दिनको लागि आफ्नो स्व-स्वरूप र स्वदेशको स्वमानमा स्थित भएर रहमदिल बनेर मास्टर मुक्तिदाता बन ।

**स्लोगन:-** सदा अचल अडोल रहनको लागि एकरस स्थितिको आसनमा विराजमान होऊ ।